

samfundet er fuldstændig uantageligt, at vi har placeret ansvaret for halvdelen af hele den finansielle sektor, som jo er afgørende for samfundets virksomhed, dér. Særlig da i et markedssamfund som vores er vi fuldstændig afhængige af, at den finansielle sektor virker. Nu skal vi tro på, at én bankdirektør ved navn Straarup driver sin virksomhed godt nok til, at det hele ikke lige pludselig en dag bryder sammen.

Og det er ikke noget, jeg snakker om som fantasi. Vi skal jo altså ikke engang 8-9 år tilbage, før vi var i en situation, hvor det hele var ved at bryde fuldstændig sammen, og hvor vi var nødt til som samfund at gribe ind. Vi gjorde det godt nok med nogle mærkelige metoder, nemlig ved at tillade Den Danske Bank at snyde Færøerne for 1 mia. kr. og bagefter snyde investorer til at putte penge i Hafnia, også for milliardbeløb.

Men, der er problemstillingen, er jo: Når vi koncentrerer det hele i så store mastodonter, bliver samfundet i virkeligheden også utrolig følsomt, hvis der kommer en krise på grund af dårlig ledelse, på grund af alt for stort begær efter mere profit i en af de her koncerner.

Og det undrer mig faktisk, at liberale partier som Venstre og De Konservative, som jo går ind for konkurrence på markedet og synes, at det er godt med mangfoldighed, overhovedet ikke på noget tidspunkt beskæftiger sig med det alvorlige samfundsproblem, at vi har så stor en koncentration på markedet. Jeg mener stadig væk, at vi burde tage det op til debat og sige, at vi vil have det skilt ad, at vi ikke ønsker den koncentration på det finansielle marked.

Så er der det med kunden. Ja, man kan jo have en kunde, der for nogle år siden har sagt: Jeg tror ikke, jeg vil være helkunde i ét institut, for de skal ikke vide alt om mig og ikke bestemme alt over mig. Så jeg har bankkonto i statens bank, Girobanken. Jeg har et lån i Realkredit Danmark. Og så har jeg lidt finansiell virksomhed og noget pension ovre i Den Danske Bank. Så jeg er godt spredt.

Vupti! Lige pludselig på få år, faktisk inden for 2 år, er man blevet helkunde i Den Danske Bank eller Danske Bank, som det hedder nu om dage. Det er jo et voldsomt navn, de har taget: Danske Bank. Man skulle tro, det var Nationalbanken.

Så kan man sige med hensyn til kundeoplysningerne, at hvis ikke man giver samtykke, så kan de ikke få lov. Jamen situationen er jo i dag, at man kan være helkunde i en bank, der har alle

ens forretninger: forsikring, livsforsikring, bankkonto, udlånskonto, realkreditlån, hele molevitten. Og så kommer man i en situation, hvor man måske skal sige: Jamen så er jeg nødt til at flytte totalt, at flytte alle mine finansielle forretninger. Hvorhen i øvrigt?

Ja, ja, der selvfølgelig nogle, der ikke er kunder i Den Danske Bank endnu, men jeg mener ikke, man på nogen måde kan sige, at det er ligeværdigt. Og derfor er det, jeg er så meget imod, at vi overhovedet åbner muligheden for, at man med samtykke kan give mulighed for, at personfølsomme oplysninger kan flyde frit i en koncern.

Vi skal have det ud. Der kommer også et ændringsforslag fra Enhedslisten om, at man ikke kan give samtykke til, at personfølsomme oplysninger kan gå fra den ene del af koncernen til den anden.

Så er der spørgsmålet om Forbrugerombudsmanden, som et par enkelte har været inde på.

Det er vores opfattelse, at Finanstilsynet ikke skal ind på det område, der hedder at varetage forbrugernes interesser. Det er min opfattelse, at Finanstilsynet historisk og altid har varetaget branchens interesser. Og derfor er det meget vigtigt, at det er Forbrugerombudsmanden, der varetager forbrugernes interesser. Det må vi have skilt klart ad, så der ikke er nogen tvivl, hverken for branchen eller for kunden, om, hvem det er, der har til opgave at varetage forbrugernes interesser.

Så vil jeg også sige, at vi har et afsnit heri om lempelse af kravene, der stilles til ledelser. Det mener jeg også vi skal kigge nøje på. Jeg mener bestemt ikke med den udvikling, der er, at der er brug for nogen lempelser af nogen art på ledelsesområdet, tværtimod. Og jeg tror i det hele taget, at vi kunne gøre os en tjeneste ved i fællesskab at diskutere, hvordan vi som samfund får endnu mere kontrol med udviklingen i de her koncerner, end vi har i øjeblikket.

Jeg mener, at når halvdelen af vore finansielle virksomheder ligger i én koncern, så har vi som samfund en helt afgørende interesse i at have indflydelse på og indsigt i, hvad den koncern går og laver.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil godt begynde med at tage tråden op fra den sidste ærede taler, hr. Frank Aaen. Jeg deler langt hen ad vejen hr. Frank Aaens bekymringer for den store koncentration, der finder sted på det her område som på andre områder i vort